

UCHWAŁA Nr 24 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lutego 1977 r.

w sprawie pomocy Państwa dla funkcjonariuszy Służby Więziennej na budownictwo mieszkaniowe.

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 1975 r. Nr 42, poz. 218) oraz art. 47 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1973 r. Nr 23, poz. 137) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariuszom, emerytom i rencistom Służby Więziennej, mającym ustawowe prawo do mieszkania funkcyjnego, zwanym dalej „osobami uprawnionymi”, zapewnia się pomoc w budownictwie mieszkaniowym na zasadach powszechnie obowiązujących, z uwzględnieniem przepisów w sprawie pomocy Państwa dla żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej na budownictwo mieszkaniowe; przepisy te stosuje się odpowiednio.

2. Sprawy zastrzeżone w przepisach wymienionych w ust. 1 do właściwości Ministra Obrony Narodowej i Ministra Spraw Wewnętrznych należą w zakresie pomocy na

budownictwo mieszkaniowe na rzecz osób uprawnionych na podstawie niniejszej uchwały do właściwości Ministra Sprawiedliwości.

§ 2. Pomoc Państwa określona w niniejszej uchwale jest realizowana z utworzonego odrębnymi przepisami funduszu mieszkaniowego Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 3. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 174 Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1966 r. w sprawie pomocy Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych funkcjonariuszy Służby Więziennej (Monitor Polski Nr 31, poz. 162),
- 2) uchwała nr 212 Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1972 r. w sprawie remontu mieszkań funkcjonariuszy Służby Więziennej.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1977 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

UCHWAŁA Nr 29 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lutego 1977 r.

w sprawie podwyższenia najniższych wynagrodzeń pracownikom zatrudnionym w uspołecznionych zakładach pracy.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy podwyższa się najniższe wynagrodzenie zasadnicze wynikające z osobistego zaszczerowania, określone w stawkach miesięcznych — do kwoty 1400 zł miesięcznie.

2. Pracownikom wynagradzanym na podstawie godzinowych stawek płac podwyższa się najniższe godzinowe

wynagrodzenie zasadnicze wynikające z osobistego zaszczerowania — do kwoty 7,30 zł za godzinę.

3. Pracownikom, do których może być stosowany wyższy wymiar normalnego czasu pracy niż 46 godzin na tydzień, najniższe wynagrodzenie miesięczne określone w ust. 1 przysługuje za 46-godzinny tydzień pracy.

§ 2. Upoważnia się Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do podwyższenia stawek wynagrodzeń zasadniczych dla pracowników, których kwalifikacje i rodzaj pracy stwarzają konieczność wyższego ich wynagrodzenia od pracowników otrzymujących najniższe wynagrodzenie.